

5. Маркуш М.А. Актуальні проблеми реформування досудового слідства: конституційний аспект / Маркуш Марія Андріївна // Наук. Вісник КНУВС.-К,2010.- Вип.2(69).- с.232-242

6. Фаринник В.І. Проблеми та перспективи реформування ОВС в умовах проведення „слідчого експерименту” / В.І. Фаринник // Науковий вісник НАВС.-К, 2012.- Вип.1(80).- с. 176-183.

КВАЛІФІКАЦІЯ СТАДІЙ ВЧИНЕННЯ ЗЛОЧИНУ

Курсант 206 навчальної групи **Кузьмич О.І.**

Науковий керівник: доцент кафедри кримінального права, кандидат юридичних наук **Шармар О.М.**

Питання кваліфікації злочинів попередньої злочинної діяльності є доволі актуальним, тому правильне його вирішення впливає на об'єктивне призначення покарання та інші кримінально-правові наслідки..

Науковою розробкою цієї проблеми займалися такі вчені як: Ю.В. Александров, В.К. Грищук, О.О. Дудоров, В.А. Клименко, П.С. Матишевський, М.І. Мельник, В.О. Навроцький, А.О. Пінаєв, В.П. Тихий, П.Л. Фріс, М.І. Хавронюк, Н.В. Чернишова, С.Д. Шапченко та ін.

Водночас відсутня єдина позиція щодо правил кваліфікації на стадії готування та за замаху на злочин, також залишаються невирішеними питання відмінності готування до злочину від виявлення наміру.

Метою нашого дослідження є здійснення аналізу етапів злочинної поведінки та запропонувати правила кваліфікації попередньої злочинної діяльності.

Стадії злочину – це передбачені КК, суспільно-небезпечні етапи, які істотно різняться між собою ступенем реалізації злочинного наміру, тобто характером діяння і

моментом його закінчення (припинення), а тим самим – і ступенем тяжкості вчиненого особою діяння.

Згідно з ч. 1 ст. 14 готуванням до злочину є підшукування або пристосування засобів чи знарядь, підшукування співучасників або змова на вчинення злочину, усунення перешкод, а також інше умисне створення умов для вчинення злочину, саме ці дії кваліфікуються з урахуванням загальних правил кваліфікації попередньої злочинної діяльності, які потребують додаткового розгляду та обґрунтування. Такого ґрунтового вирішення потребують статті 255, 257, 260 КК так як у них сказано, що навіть початок організаторських дій – підшукування учасників організації, розроблення планів її діяльності оцінюються не як готування, а являють собою закінчений злочин. Звідси стає зрозумілим, що дії із створення злочинних організацій кваліфікуються як закінчений злочин навіть тоді, коли вони не привели до виникнення такої організації. Тож стосовно таких злочинів стадія готування практично не можлива.

Відповідно до ч. 1 ст. 15 КК замахом на злочин є вчинення особою з прямим умислом діяння, безпосередньо спрямованого на вчинення злочину, передбаченого відповідною статтею Особливої частини КК, якщо при цьому злочин не було доведено до кінця з причин, що не залежали від її волі. При кваліфікації замаху на злочин, окрім вищезазначеного, необхідно встановити наявність усіх ознак складу закінченого злочину з урахуванням незавершеності об'єктивної сторони. Вважаємо, що замах на злочин може поєднуватися з виконанням менш тяжкого посягання, вчиненого проти того ж потерпілого. Типовим прикладом може бути замах на вбивство, внаслідок якої потерпілий лише поранений – отримав легке, середньої тяжкості чи тяжке тілесне ушкодження. При цьому не виникає конкуренції статей, відсутня сукупність злочинів, закінчений злочин є лише «етапом» на шляху до злочинних наслідків, які бажав заподіяти винний.